

2. Дані єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань [Електронний ресурс], – Режим доступу: <https://usr.minjust.gov.ua/content/free-search>.
3. Кулинич О. О. Напрями розвитку ІКТ-сфери у забезпеченні належного рівня конкурентоспроможності на міжнародному ринку ІТ-послуг / О. О. Кулинич, С. В. Войтко. // Економіка. Управління. Інновації. – 2014. – № 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/eui_2014_1_60.pdf.

Канд. фіз.-мат. наук Катан В. О., Лігай О. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ЕКОНОМІЧНІ МОДЕЛІ ВЗАЄМОДІЇ ФІНАНСОВОГО
ТА РЕАЛЬНОГО СЕКТОРІВ РИНКУ**

Взаємодія реального та фінансового секторів економіки розглядається як єдина економічна система, що має свій власний зміст, функції та механізм розвитку. Вона являє собою сукупність багатосторонніх відносин між суб'єктами цих секторів, пов'язаних з розподілом і використанням грошових коштів. Реальний і фінансовий сектор економіки є складовими елементами економічної системи і їх єдність, і взаємозалежність можуть бути представлені в різних формах. Форма є зовнішнім проявом динаміки і статичності будь-яких економічних явищ і процесів. Єдність існування реального і фінансового секторів економіки реалізується через різноманітні форми їх взаємодії. Крім того, взаємозв'язок досліджуваних секторів економіки може знаходити відображення в суперечливості взаємодії, в узгодженості та в наявності зворотного зв'язку [1; 2].

Спряженість взаємодії реального і фінансового секторів економіки можна розглянути через залежність динаміки руху курсів фондових цінностей від процесів, що відбуваються в реальному секторі економіки. Результати господарської діяльності підприємств: прибуток, рентабельність, фондоддача, динаміка власного капіталу та ін., що є лише одним із чинників, що зумовлюють зміни на фондовому ринку. Разом з тим вектор спрямованості розвитку фінансового ринку багато в чому залежить від впливу структурних змін як всередині окремих підприємств, так і цілих галузей промисловості. Рух фондових цінностей багато в чому зумовлений процесами концентрації та централізації капіталу підприємства.

Реальність сучасного існування фінансового сектора економіки проявляється не тільки в посиленні ступеня впливу, а й в більш прибуткових інвестиційних рішеннях. У процесі економічного розвитку фінансовий сектор став більш пріоритетним за рівнем свого впливу по відношенню до реального сектору

економіки. Це виражається в тому, що спрямованість грошових потоків орієнтована на додаток капіталу в більш перспективні сфери отримання доходу.

Багато в чому взаємини реального і фінансового секторів економіки можна спостерігати через розвиток корпоративних зв'язків. Так, дослідження сутнісних протиріч корпоративної власності на ринку цінних паперів є однією із ступенів до вивчення тенденцій розвитку ринку фондових цінностей.

Комп'ютерний аналіз та моделі є важливою складовою для сучасних секторів ринку. Існує чотири моделі фінансових систем [3]:

- модель фінансових операцій;
- модель нерівноваги фінансового ринку;
- модель нерівноваги інвестиційного банкінгу;
- модель нерівноваги фінансової мережі.

Ці моделі емпірично описують діапазон сучасних фінансових систем, від окремих операцій до продуктів, до ринків та до міжнародних мереж. Усі моделі орієнтуються на уявлення Фішера-Кейнса-Мінського про те, що фінансові системи за своєю суттю нестабільні через важливість важелів для прибутковості фінансової торгівлі. Аналітичні фінансові методи, які не базуються на емпіричних моделях, а лише проєктують сучасні тенденції, можуть пропустити появу руйнівних умов на ринку. Наприклад, на основі цих моделей можна було б передбачити фінансову кризу 2007-2008 рр., що підтверджує важливість економічного моделювання на фінансовому та реальному ринках економіки [3].

Аналіз та фінансові алгоритми самі по собі не можуть охопити всю реальність фінансових мереж – оскільки різні інституційні практики різних банківських мереж, не можуть бути емпірично зображені одним або декількома алгоритмами. Інституційні практики потрібно моделювати графічно, показуючи мережі зв'язків та практики між фінансовими установами, що існують емпірично на певний час у світі. Графічні форми моделей пов'язують інституційну практику з фінансовою історією.

Список використаних джерел:

1. Горюнов А.П. Взаимосвязь финансового и реального секторов экономики: теоретические аспекты / А.П.Горюнов, А.З.Шляховой // Вестник ДВО РАН. – 2007. – №5. – С.28.
2. Сергиенко Я. Финансы и реальный сектор в условиях переходной экономики / Я. Сергиенко // Экономист. – 2002. – № 3. – С. 58–60.
3. Betz, F. (2015). Price-Disequilibrium Model of the International Financial Grid: Innovation, Crisis, and Off-Shore Banking. *Business and Management Research*, 4(3).